

Antonio de Saint Exupéry je asi nejvíce známý Malým princem. Krásné jsou mnohé jeho další knihy. Alespoň několik postřehů z nich:

Když dávaš, nic neztrácíš; to co máš se tím naopak rozmnožuje.

Nezajímá mne, co ten člověk, kterého mi ukazuješ, ví; totéž ví i slovník; zajímá mne, jaký je.

Kdo skrze Boha miluje všechny lidi, miluje každého z nich nekonečně více než ten, kdo miluje jednoho jediného a jen jeho zahrnuje do úzkého okruhu svého zájmu.

Zklamání je cosi nízkého, neboť to, co sis v člověku zprvu zamiloval, nemůže být přece zničeno, je-li tu zároveň něco, co nemiluješ. Ty však z člověka, kterého máš rád nebo který má rád tebe, ihned děláš otroka, a když to břemeno otroctví odmítne, zavrhuješ ho.

Celá Tvá minulost není nic jiného než zrození dneška. Je prostě taková. Vezmi ji, jaká je, a nechtěj přeskupovat hory. Jsou jaké jsou.

Když člověk ponižuje, pak proto, že je sám nízký.

Žít znamená pozvolna se rodit. Bylo by příliš pohodlné, kdybychom hned dostávali úplně hotovou duši...

Člověk se plně projeví, až když měří své síly s překážkou.

Velikost se rodí především z cíle, který leží mimo člověka. Jakmile je člověk uzavřen do sebe, stává se chudým.

Je dobré vytvářet věci, aby sloužily lidem, bylo by však nestvůrné vytvářet lidi aby sloužili věcem.

Abych vešel v Boha, potřebuji se vysvléci ze sebe sama.

Je třeba se snažit obohatit společenství, protože jen to zase obohacuje člověka.

(mz)
(přepsáno z výpisků v červnu 2005)